

Štát - Kórejská ľudovodemokratická republika (Severná Kórea) :

Dejiny

Roku 1910 - Kóreu anektovalo Japonsko.

Roku 1945 - Severná Kórea bola okupovaná Sovietskym zväzom (ZSSR).

Roku 1948 - vznikla Severná a Južná Kórea. Severná Kórea bola Kim Ir-senom vyhlásená za Kórejskú ľudovodemokratickú republiku (KĽDR).

Roku 1950 - severokórejské jednotky vnikli do Južnej Kórey.

Roku 1953 - bolo vyhlásené prímerie a ukončená vojna medzi Južnou a Severnou Kóreou..

Roku 1961 - bola s Čínou podpísaná zmluva o priateľstve.

Roku 1972 - medzi Kóreami sa viedli rozhovory o zjednotení.

Roku 1980 - došlo k zlyhaniu rozhovorov.

Roku 1991

- Severná Kórea vstúpila do Organizácie spojených národov (OSN),

- bola medzi Kóreami podpísaná zmluva o neútočení.

Roku 1992 - po podpísaní dohody o zachovaní jadrovej bezpečnosti prebehla v Kórei medzinárodná inšpekcia jadrových zbraní.

Roku 1997

- boli v Kórei prideľované potraviny na hlavu,

- prebehli mierové rozhovory medzi Kóreami, Čínou a Spojených štátov amerických (USA),

- došlo k zmrazeniu skúšok rakiet dlhého doletu.

Roku 1999 - USA umožnili vstup občanom KĽDR na svoje územie a zmiernili obchodné obmedzenia.

Roku 2000

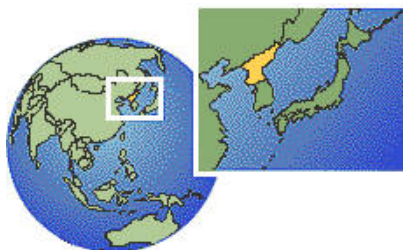
- došlo k zlepšeniu vzťahov medzi Kóreami,

- USA zrušili množstvo ďalších sankcií voči KĽDR.

Kórejčania

Vlastným menom Čoson saram (Ľudia zo zeme rannej sviežosti) - národ, ktorý tvorí základné obyvateľstvo KĽDR a Južnej Kórey. Menšiny žijú hlavne v Číne, v Japonsku v Rusku, v USA a inde. Od roku 1959 prebieha repatriácia Kórejčanov z Japonska do KĽDR. Kórejčina tvorí samostatnú jazykovú rodinu. Na začiatku nášho letopočtu prevzali Kórejčania čínske znakové písmo, ktoré bolo treba prispôbiť charakteru kórejšiny. V 15. storočí bolo preto vytvorené vlastné hláskové písmo, ktoré našlo uplatnenie až v 20. storočí. V KĽDR je používané výhradne, na juhu sa naďalej kombinuje so znakmi. Nevýhodou zostáva tradičné skladanie do slabík. Etnogéneza Kórejčanov nie je doteraz spoľahlivo preskúmaná. Podľa samotných Kórejčanov sú autochtónnym (nachádzajúcim sa na mieste svojho pôvodu.) obyvateľstvom už od paleolitu. Väčšina zahraničných bádateľov predpokladá migráciu z oblastí východne od Uralu, kde sa v 2.-1. tisícročí p.n.l. sformovala mandžusko-kórejská vetva mongoloidnej rasy. Na svojom ďalšom postupe do dnešných sídiel vytlačovali a čiastočne asimilovali aj južný austronézsky typ. Ďalší vývoj, t.j. invázia Mongolov, Džurčenov (Nü-čen), Číňanov a Mandžuoov, nemal na etnografiu väčší vplyv. Bola v podstate ukončená už na prelome letopočtu. Izolácia krajiny a jej zaostávanie, japonská okupácia a dnešné rozdelenie Kórií zabránili dokončeniu procesu formovania novodobého národa. Rozdiely medzi severom a juhom sa prehlbujú nielen v ekonomike a sociálnej skladbe, ale aj v jazyku, písme, atď. Základným spôsobom obživy bolo poľnohospodárstvo (ryža, proso, bôboviny, strukoviny, zelenina), dôležitým doplnkom je rybárstvo, a v menej úrodných oblastiach pastierstvo a ťažba dreva. Významným je aj pestovanie priadky morušovej. Doplnkom bol zber liečivých rastlín, hlavne insanu (žen-šen), dnes pestovaného na plantážach. Tradične na vysokej úrovni sú remeslá, hlavne výroba porcelánu (seladon) a textilu. Vysoký štandard vedy a kultúry (sprostredkujúca rola medzi Čínou a Japonskom) dokumentuje vynález kníhtlače s použitím pohyblivých kovových matríc už 200 rokov pred Gutenbergom (1234). Z Číny bolo prevzaté konfuciánstvo, taoizmus aj budhizmus, ale v najširších vrstvách do 20. storočia prevládali animistické a totemistické predstavy spojené so šamanizmom. V polovici 19. storočia vzniklo synkretické náboženské učenie tonghak (východné učenie), ktoré bolo aj reakciou na šíriace sa kresťanstvo

(od 18. storočia). Zatiaľ čo v KĽDR dnes náboženstvo nemá žiadne pozície, na juhu hraje hlavnú úlohu budhizmus, kresťanstvo a sekta Čchondogjo (pokračovanie tonghak). Do 20. storočia prežívala tradičná patriarchálna rodina, žena mala podriadené postavenie (do konca 19. storočia existoval aj systém vedľajších žien).

Zdroje

Prevzaté a upravené z:

- James Hugnes, *Velká všeobecná ilustrovaná encyklopédia*, Mladé letá 2002, ISBN 80-06-01235-0,
- Václav Hubinger, František Honzák, Jiří Polišenský, *Národy celého světa*, Mladá fronta, Praha 1985,
- Anton Matula, László Mari, Ladislav Tolmáči, Terézia Tolmáčiová, *Lexikón štátov a území sveta*, MAPA Slovakia Bratislava 2001, ISBN 80-8067-023-4.

Zdroje obrázkov

- Vlajky prevzaté a upravené z: <http://www.statnevlajky.sk/>,
- Polohy štátov prevzaté a upravené z: <http://www.zemepis.com/A-Z.php>,

· Mapy prevzaté a upravené z: <http://www.ezilon.com/maps/>.